



COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 12.12.2011
COM(2011) 877 final

2011/0430 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2003/98/CE privind reutilizarea informațiilor din sectorul public

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2011) 1551 final}
{SEC(2011) 1552 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Motivele și obiectivele propunerii

Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind reutilizarea informațiilor din sectorul public („Directiva ISP”) a fost adoptată la 17 noiembrie 2003. Obiectivul directivei constă în facilitarea reutilizării informațiilor din sectorul public pe teritoriul Uniunii prin armonizarea condițiilor de bază privind reutilizarea și înlăturarea unor obstacole majore din calea reutilizării informațiilor pe piața internă. Directiva prevede dispoziții în ceea ce privește nediscriminarea, taxarea, acordurile exclusive, transparența, acordarea licențelor și instrumentele practice care facilitează găsirea și reutilizarea documentelor publice.

Articolul 13 din directivă prevede reexaminarea aplicării directivei până la 1 iulie 2008. Reexaminarea a fost efectuată de Comisie și a avut drept rezultat publicarea comunicării COM(2009) 212¹. Conform comunicării respective, în pofida progresului înregistrat, există încă o serie de obstacole. Este vorba de unele încercări ale organismelor din sectorul public de a maximiza recuperarea costurilor în detrimentul beneficiilor care pot fi aduse economiei în ansamblu, de concurența dintre sectorul public și cel privat, de aspectele practice care împiedică reutilizarea, cum ar fi lipsa de informații privind ISP disponibile, precum și mentalitatea unor organisme din sectorul public care nu conștientizează potențialul economic aflat în joc. Comisia a concluzionat că este necesar să se întreprindă o altă reexaminare până în 2012, când vor fi disponibile mai multe dovezi cu privire la impactul, efectele și aplicarea directivei. Prezenta propunere a Comisiei este rezultatul celei de-a doua reexaminări.

Informațiile din sectorul public constituie o materie primă importantă pentru produsele și serviciile cu conținut digital, având un potențial semnificativ neexploatat până acum. Obiectivul general al acestei acțiuni a Uniunii este de a contribui la creșterea economică și la crearea de locuri de muncă prin ameliorarea condițiilor de exploatare a ISP astfel încât să se elibereze potențialul economic al datelor deținute de organismele publice. Acest obiectiv general este în deplină concordanță cu strategiile orizontale ale Uniunii, în special cu Strategia Europa 2020 a Comisiei, lansată la 3 martie 2010, care urmărește să transforme Europa „*într-o economie inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, caracterizată prin niveluri ridicate de ocupare a forței de muncă, productivitate și coeziune socială*”.

Deschiderea ISP către reutilizare va avea, de asemenea, un efect pozitiv asupra transparenței, eficienței și responsabilizării guvernelor, contribuind la autonomizarea cetățenilor.

Prin urmare, Directiva ISP urmărește, în cele din urmă, să suscite o modificare de cultură în sectorul public, cu scopul de a crea un mediu favorabil pentru activitățile cu valoare adăugată care rezultă din reutilizarea resurselor de informații publice.

Provocarea în materie de reglementare constă în dotarea pieței cu un cadru juridic optim care să stimuleze piața conținutului digital al produselor și serviciilor bazate pe ISP, inclusiv dimensiunea sa transfrontalieră, și în limitarea denaturării concurenței de pe piața reutilizării

¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0212:FIN:RO:PDF>.

ISP a Uniunii. Prin urmare, propunerea Comisiei vizează lanțul exploatarei comerciale și necomerciale a ISP, cu scopul de a asigura condiții specifice în diferite etape ale acestuia de îmbunătățire a accesului și de facilitare a reutilizării.

Este necesar ca datele să fie deblocate, dotate cu posibilitatea de a fi consultate și puse la dispoziție în mod efectiv pentru a fi reutilizate. Costurile tranzacțiilor financiare și nefinanciare trebuie să rămână cât mai scăzute cu putință. Reutilizatorii trebuie să aibă acces la un mecanism de recurs eficient și eficace care să le permită să-și exercite drepturile. Directiva inițială trebuie consolidată, cu scopul de a depăși obstacolele restante, de exemplu, lipsa de informații cu privire la datele care sunt efectiv disponibile, la normele restrictive sau neclare care reglementează condițiile privind accesul sau reutilizarea, la taxarea descurajatoare, neclară și incoerentă atunci când reutilizarea informațiilor se plătește, precum și la complexitatea globală excesivă a procesului de obținere a permisiunii de a reutiliza ISP, în special în ceea ce privește IMM-urile. În plus, reutilizatorii și organisme tradiționale „hibride” din sectorul public (care combină îndatoririle publice cu exploatarea comercială a datelor) trebuie să beneficieze de condiții de concurență echitabile și de condiții competitive neîngrădite de tratamente discriminatorii sau de acorduri exclusive nejustificate în ceea ce privește exploatarea ISP. În fine, piața internă pentru reutilizarea ISP va prospera doar dacă obstacolele practice și cele în materie de reglementare din calea reutilizării informațiilor pe întreg teritoriul Uniunii sunt înlăturate și dacă se pun la dispoziție aceleași tipuri de date în termeni și condiții cel puțin similare, dacă nu identice, indiferent de originea națională a acestora.

Printre avantajele care pot fi obținute în urma îmbunătățirii accesului și a facilitării reutilizării informațiilor se numără: inovarea în domeniul produselor bazate direct pe ISP și al produselor complementare; reducerea costurilor de tranzacție și realizarea de câștiguri de eficiență în sectorul public și, din ce în ce mai mult, combinarea diferitor informații publice și private cu scopul de a produce bunuri noi.

1.2. Context general

Organismele publice produc, colectează sau dețin o multitudine de informații și conținuturi, care variază de la date statistice, economice sau de mediu la materiale de arhivă, colecții de cărți sau opere de artă. Revoluția digitală a sporit semnificativ valoarea acestei resurse pentru produsele sau serviciile inovatoare bazate pe date ca materie primă.

Importanța economică a deschiderii resurselor de date, inclusiv a datelor publice, este în prezent recunoscută la scară largă. De exemplu, conform unui raport din 2010 publicat de „The Economist”, datele au devenit *„o materie primă economică la fel de importantă ca și capitalul și forța de muncă”*², în timp ce autorii raportului final intitulat „Digital Britain” recunosc faptul că datele reprezintă *„o monedă inovatoare ... forța vie a economiei cunoașterii”*³. Un studiu recent evaluează piața totală a informațiilor din sectorul public în 2008 în Uniune la 28 de miliarde EUR⁴. Același studiu indică faptul că avantajele economice globale rezultate în urma deschiderii ulterioare a informațiilor din sectorul public prin autorizarea accesului ușor la acestea se ridică la aproximativ 40 de miliarde EUR pe an pentru

² <http://www.economist.com/node/15557443>.

³ <http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/+/interactive.bis.gov.uk/digitalbritain/report/>, p. 214.

⁴ „Review of recent studies on PSI re-use and related market developments” („Analiza studiilor recente privind reutilizarea ISP și evoluția pieței conexe”), G. Vickery, august 2011.

UE27. Avantajele economice totale directe și indirecte obținute din aplicațiile ISP și utilizarea acestora în ansamblul economiei UE27 se ridică la aproximativ 140 de miliarde EUR pe an.

În afara promovării inovării și creativității care stimulează creșterea economică, datele publice deschise îi autonomizează pe cetățenii, intensificând, prin urmare, democrația participativă și promovând o guvernare transparentă, responsabilă și mai eficientă.

Provocarea cu care se confruntă directiva constă în dotarea pieței cu un cadru juridic optim care să faciliteze și să stimuleze reutilizarea datelor publice deschise în scopuri comerciale și necomerciale. Prin urmare, directiva și reexaminarea acesteia vizează, în cele din urmă, să suscite o modificare de cultură în sectorul public, creând un mediu favorabil pentru activitățile cu valoare adăugată care rezultă din reutilizarea resurselor de informații publice.

În consecință, reexaminarea directivei face parte din Agenda digitală pentru Europa și din Strategia Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii⁵. Reexaminarea reprezintă, de fapt, o acțiune-cheie a Agendei digitale [acțiunea-cheie de la alineatul (1) litera (c)].

1.3. Coerența cu alte politici

1.3.1. Politica privind ISP și normele Uniunii în materie de concurență

Unul dintre obiectivele Directivei ISP constă în limitarea denaturărilor în materie de concurență existente pe piața Uniunii și, prin urmare, crearea unor condiții de concurență echitabile pentru toți potențialii reutilizatori ai ISP. În acest sens, Directiva ISP conține o formulare specifică a normelor UE mai generale privind concurența, și anume articolul 10 alineatul (2) — care interzice subvențiile încrucișate — și articolul 11 — care interzice, cu anumite excepții, acordurile exclusive.

1.3.2. Politica privind ISP și politica de mediu

Directiva ISP, Directiva 2003/4/CE privind accesul publicului la informațiile despre mediu („Directiva Aarhus”) și Directiva 2007/2/CE de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în UE (INSPIRE) constituie un set de măsuri ale Uniunii menite să asigure difuzarea cât mai largă a informațiilor despre mediu deținute de organismele publice. Aceste directive, deși nu împărtășesc obiective comune imediate, se completează reciproc și împărtășesc obiectivul privind creșterea transparenței și a disponibilității datelor publice.

Directiva privind accesul publicului la informațiile despre mediu contribuie la o mai mare sensibilizare în legătură cu aspectele de mediu, la schimbul liber de opinii, la o participare mai eficientă a publicului la procesul de luare a deciziilor de mediu și, în cele din urmă, la o ameliorare a mediului. Aceasta sprijină politica Comisiei privind reutilizarea ISP, întrucât un acces sporit la informații este o condiție prealabilă pentru reutilizarea acestora, iar datele de mediu reprezintă o sursă importantă de informații în ceea ce privește crearea de noi produse și servicii. Directiva INSPIRE joacă un rol similar în ceea ce privește datele spațiale.

În plus, Directiva ISP este de o importanță crucială pentru coerența globală a viitorului sistem partajat de informații referitoare la mediu.

⁵ http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/index_en.htm.

1.3.3. ISP și politica maritimă integrată

În septembrie 2010, Comisia a prezentat Parlamentului European și Consiliului o comunicare intitulată „Cunoașterea mediului marin 2020”, care viza să exploateze potențialul de cunoștințe referitoare la mediul marin din Europa. Abordarea sa tridimensională, care urmărește să utilizeze datele despre mediul marin într-o manieră mai ușoară și mai puțin costisitoare, să promoveze competitivitatea utilizatorilor de date despre mediul marin și să îmbunătățească cunoașterea mărilor și oceanelor Europei, este coerentă cu politica Comisiei privind reutilizarea ISP și o consolidează.

1.3.4. Politica privind ISP și politica comună în domeniul transporturilor

Una dintre cele 40 de inițiative prezentate în cadrul noii Cărți albe privind transporturile⁶ constă în crearea unor condiții-cadru de promovare a dezvoltării și utilizării de sisteme inteligente pentru programarea interoperabilă și multimodală, informare, sistemele de rezervare online și taxarea inteligentă.

Această inițiativă este legată direct de Planul de acțiune⁷ pentru implementarea sistemelor de transport inteligente (STI) în domeniul transportului rutier și interfețele cu alte moduri de transport, adoptat de Comisie în decembrie 2008, și de Directiva 2010/40/UE⁸ din 7 iulie 2010 privind cadrul pentru implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier și pentru interfețele cu alte moduri de transport. Cele două instrumente au drept obiectiv accelerarea și coordonarea implementării aplicațiilor STI, inclusiv a serviciilor de informare în timp real privind traficul pe întreg teritoriul Uniunii și a serviciilor de informare privind călătoriile pe întreg teritoriul UE.

În temeiul Directivei 2010/40/UE, Comisia va adopta dispoziții obligatorii pentru „furnizarea unor servicii de informare în timp real pe întreg teritoriul Uniunii cu privire la trafic” și „furnizarea unor servicii de informare pe întreg teritoriul Uniunii cu privire la călătorii”, cu scopul de a aborda furnizarea datelor privind reglementarea traficului de către autoritățile din sectorul transporturilor și de a garanta accesul întreprinderilor private la datele publice relevante.

Aceste dispoziții, la care se adaugă și o posibilă propunere legislativă ulterioară care să asigure accesul la informațiile din transportul public și reutilizarea acestora, ar putea contribui în mod semnificativ la politica Comisiei privind reutilizarea ISP, prin autorizarea cetățenilor sau a întreprinderilor să acceseze și să reutilizeze informațiile privind traficul rutier sau transportul public pentru noi produse și servicii bazate pe conținutul extrem de dinamic al acestor date. Această abordare este conformă cu politica Comisiei privind reutilizarea ISP.

1.3.5. Politica privind ISP și inițiativa privind accesul deschis la informațiile științifice

Obiectivul Comisiei în domeniul informațiilor științifice constă în maximizarea beneficiilor prezentate de tehnologiile informației (internet, rețele de supercomputere, explorare de date) pentru un acces mai bun la cunoștințele științifice și reutilizarea cu o mai mare ușurință a acestora. Politicile privind „accesul deschis” au drept obiectiv să permită cititorilor accesul

⁶ CARTE ALBĂ - Foaie de parcurs pentru un spațiu european unic al transporturilor — Către un sistem de transport competitiv și eficient din punct de vedere al resurselor. COM(2011) 144 final (28.3.2011).

⁷ COM(2008) 886 final/2 — Corrigendum din 20.3.2009.

⁸ JO L207/1, 6.8.2010.

liber online la articole științifice și date de cercetare. Comisia intenționează să ia măsuri pentru a promova conservarea și accesul la informațiile științifice, inclusiv la publicațiile și proiectele de cercetare finanțate din bugetul Uniunii.

Obiectivele Comisiei în domeniu sunt aliniate îndeaproape la cele al Directivei ISP în măsura în care ambele vizează să faciliteze accesul pe scară largă la informațiile publice și reutilizarea acestora pe teritoriul Europei.

1.3.6. Politica privind ISP și politica privind digitalizarea și patrimoniul cultural

Digitalizarea colecțiilor culturale promovează accesul la cultură prin facilitarea accesului populației la patrimoniul cultural european deținut de instituțiile de cultură ale Europei — cărți, hărți, înregistrări audio, filme, manuscrise, obiecte de muzeu etc. — în ceea ce privește munca, studiul și timpul liber. În același timp, digitalizarea transformă aceste resurse într-un atu pe termen lung al economiei digitale, creând numeroase posibilități de inovare, deși exploatarea deplină a bunurilor culturale digitale se află încă într-o fază incipientă. Modelele de afaceri sunt în curs de explorare, iar activitățile comerciale se află la început de drum. Obiectivele privind punerea la dispoziție pe scară largă a informațiilor din sectorul public (Directiva ISP) și punerea de bunuri culturale digitale la dispoziția întreprinderilor creative și inovatoare (politica de digitalizare) sunt pe deplin coerente, consolidând reciproc și respectând în totalitate Agenda europeană pentru cultură și Planul de lucru în domeniul culturii al Consiliului.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

2.1.1. Consultare publică

A avut loc o consultare publică online a diferitelor părți interesate cu privire la reexaminarea directivei în conformitate cu standardele prevăzute de Comisie. Consultarea a fost deschisă în perioada 9 septembrie 2010 - 30 noiembrie 2010. Aceasta a fost publicată pe pagina internet a Comisiei intitulată „Vocea ta în Europa”:

(<http://ec.europa.eu/yourvoice/ipm/forms/dispatch?form=psidirective2010>).

În momentul lansării consultării deschise s-a emis un comunicat de presă. Lansarea a fost anunțată, de asemenea, pe Twitter, pe site-ul web ISP al Comisiei consacrat societății informaționale (http://ec.europa.eu/information_society/policy/psi/index_en.htm) și pe portalul ePSIplatform⁹.

În plus, părțile interesate au fost informate cu privire la consultare și au fost invitate să își exprime opinia prin intermediul asociațiilor lor sau individual, prin email. Toate părțile interesate, inclusiv guverne, deținători de conținuturi din sectorul public (inclusiv din sectoarele excluse la momentul actual), reutilizatori comerciali și necomerciali, experți, oameni de știință și cetățeni, au fost invitate să prezinte contribuții.

Consultarea a generat 598 de răspunsuri, care au fost publicate pe site-ul web ISP al Comisiei¹⁰. Răspunsurile au provenit de la diferiți actori din lanțul de valori al ISP: deținători de conținuturi ISP (8%), alte autorități publice care nu dețin ISP (4%), reutilizatori de ISP

⁹ <http://www.epsiplatform.eu/>

¹⁰ http://ec.europa.eu/information_society/policy/psi/index_en.htm.

(13%), oameni de știință și experți (23%), cetățeni (48%) și respondenții identificați ca „alții” (4%).

O majoritate covârșitoare a respondenților a semnalat faptul că reutilizarea ISP nu și-a realizat încă pe deplin potențialul, susținând acțiunile suplimentare de stimulare a reutilizării și de promovare a furnizării transfrontaliere de produse și servicii bazate pe ISP. Numeroși respondenți s-au declarat în favoarea modificării directivei, procentele variind între aproximativ 40% dintre deținătorii de conținuturi ISP și peste 70% dintre reutilizatori. Sugestiile privind modificările legislative și orientările suplimentare fără caracter obligatoriu au fost aproximativ aceleași în rândul categoriilor specifice de respondenți, însă majoritatea au sprijinit modificarea principiului general privind stabilirea dreptului de reutilizare și adoptarea de măsuri suplimentare (cu scopul de a oferi acces la resursele de date publice și de a facilita reutilizarea: liste de resurse ale documentelor disponibile, condiții simplificate sau de neacordare a licențelor, costuri marginale etc.).

Problema privind taxarea a suscitat, de asemenea, un interes considerabil din partea tuturor respondenților. Rezultă în mod clar din numeroase răspunsuri că sunt necesare clarificări și orientări cu privire la multe probleme de taxare, inclusiv în ceea ce privește alegerea între strategiile de taxare și accesul gratuit, precum și cu privire la taxele admisibile. Taxarea reutilizării pe baza recuperării integrale sau parțiale a costurilor nu a fost susținută de părțile interesate. De cele mai multe ori, respondenții au solicitat fie o interdicție de taxare, fie o clarificare a termenului de „rentabilitate rezonabilă a investiției”. Majoritatea respondenților s-au declarat în favoarea reutilizării gratuite a informațiilor în scopuri necomerciale. Respondenții din toate categoriile au furnizat numeroase argumente pro și contra soluției privind costurile marginale, fără a exista un consens cu privire la acest aspect.

În fine, respondenții din toate sectoarele au solicitat, în general, măsuri de sprijinire și implementare în vederea promovării reutilizării ISP, inclusiv la nivel transfrontalier. Măsurile variază de la orientări privind numeroase subiecte (acordarea licențelor, taxarea, calitatea datelor) la sprijinirea dezvoltării portalurilor de date naționale și a unui punct european unic de acces la date.

Pe scurt, răspunsurile la consultare au demonstrat că, în raport cu reexaminarea din 2009, cultura reutilizării informațiilor a progresat semnificativ în numeroase state membre (în special în Regatul Unit, Franța și Danemarca). Cu toate acestea, rămân multe lucruri de făcut pentru a se maximiza potențialul de reutilizare a ISP și pentru a se exploata pe deplin normele prevăzute de Directiva privind ISP din 2003, fiind necesară modificarea sau clarificarea anumitor dispoziții ale acesteia. În plus, lipsa unui consens sau a unor tendințe în rândul respondenților cu privire la taxarea reutilizării ISP demonstrează că nu există o soluție universală și că trebuie să se ia în considerare diferențele dintre nevoile deținătorilor de ISP și cele ale reutilizatorilor de ISP pentru a nu împiedica reutilizarea datelor.

Răspunsurile primite au fost luate în considerare în cadrul evaluării opțiunilor, care a condus la elaborarea pachetului de măsuri legislative și fără caracter obligatoriu incluse în prezenta propunere.

2.1.2. Obținerea și utilizarea expertizei

În ultimii ani, Comisia a efectuat următoarele studii cu scopul de a evalua diferitele aspecte ale pieței de reutilizare a ISP, inclusiv valoarea economică a acesteia: MEPSIR (*Measuring European Public Sector Information Resources* - Măsurarea resurselor de informații din

sectorul public european)¹¹, studiul privind acordurile exclusive¹², indicatorii economici și studiile de caz privind modelele de taxare a ISP¹³, studiul privind modelele de taxare a ISP (Deloitte, nepublicat încă), studiul privind valoarea de piață a ISP (Vickery, nepublicat încă), studiul privind reutilizarea materialului cultural¹⁴.

Studiile au măsurat gradul de reutilizare a ISP în statele membre, au estimat dimensiunea globală a pieței ISP în Uniune (în 2006 și în perioada 2010-2011), au evaluat existența unor posibile acorduri exclusive încheiate de organismele din sectorul public în temeiul articolului 11 din directivă, au furnizat opinii cu privire la evoluția actuală a ISP în statele membre, au recomandat indicatori economici pentru măsurarea gradului de reutilizare a ISP, au evaluat diferite modele de furnizare și taxare a ISP și au oferit o perspectivă generală asupra reutilizării ISP în sectorul culturii. Rezultatele studiilor au furnizat date economice valoroase cu scopul de a stabili cele mai adecvate opțiuni de reexaminare a Directivei ISP.

În plus, Comisia a beneficiat de o analiză juridică importantă ca urmare a cercetării efectuate în cadrul rețelei tematiche LAPSI¹⁵ (*Legal Aspects of Public Sector Information* - aspecte juridice privind informațiile din sectorul public), care a investigat implicațiile juridice ale aspectelor specifice care presupun reutilizarea ISP, cum ar fi excepții de la o normă standard privind taxarea costurilor marginale, conceptul de „îndatorire publică” și nediscriminare, aplicabilitatea Directivei ISP la întreprinderile publice și condițiile de acordare a licențelor.

În fine, au fost colectate date suplimentare prin intermediul activităților de networking, cooperare, coordonare și sensibilizare desfășurate împreună cu statele membre și cu părțile interesate. Platforma ePSI furnizează o gamă variată de date ISP provenind din întreaga Uniune¹⁶.

2.1.3. Evaluarea impactului

Evaluarea impactului a examinat 5 opțiuni pentru soluționarea problemelor identificate, și anume claritatea și transparența insuficientă a normelor privind reutilizarea ISP, resursele de informații blocate, taxele excesive, lipsa unor condiții de concurență echitabile, aplicarea insuficientă a dispozițiilor privind reutilizarea și abordările inconsecvente adoptate de statele membre la nivel individual. În afară de abrogarea directivei, opțiunile se împart în general în două categorii, și anume opțiunile care implică menținerea dispozițiilor actuale și opțiunile care implică modificări care variază de la simplele „reglaje” tehnice la modificarea considerabilă a dispozițiilor.

Opțiunea 1: Nicio modificare a politicii: nicio modificare a directivei (scenariu de referință)

În ceea ce privește reutilizarea informațiilor din sectorul public, opțiunea „nicio modificare a politicii” ar însemna că dispozițiile actuale ale directivei și instrumentele naționale de transpunere rămân aplicabile.

¹¹ http://ec.europa.eu/information_society/policy/psi/actions_eu/policy_actions/mepsir/index_en.htm.

¹² http://ec.europa.eu/information_society/policy/psi/facilitating_reuse/exclusive_agreements/index_en.htm.

¹³ http://ec.europa.eu/information_society/policy/psi/docs/pdfs/economic_study_report_final.pdf.

¹⁴ <http://tinyurl.com/culturePSI>.

¹⁵ <http://www.lapsi-project.eu/>.

¹⁶ <http://www.epsiplatform.eu/>.

Opțiunea 2: Întreruperea acțiunii Uniunii: abrogarea Directivei ISP

Directiva ISP a stabilit condițiile de bază pentru reutilizarea ISP pe teritoriul Uniunii, conducând la modificarea politicilor și a legislației în statele membre. În lipsa directivei, statele membre ar fi libere să abroge sau să modifice legislația națională de punere în aplicare în ceea ce privește reutilizarea ISP. Aceasta ar avea ca rezultat eliminarea efectivă a tuturor obligațiilor de reglementare cuprinse la momentul actual în directivă și în instrumentele de transpunere.

Opțiunea 3: Măsuri juridice fără caracter obligatoriu

Aceste instrumente, de exemplu, orientările sau recomandările Comisiei, furnizează informații suplimentare și/sau elemente de interpretare a anumitor dispoziții ale Directivei ISP. Printre măsurile juridice fără caracter obligatoriu s-ar număra, de exemplu, dispozițiile recomandate privind acordarea licențelor, orientările privind formatele tehnice sau orientările privind calcularea prețurilor (inclusiv pentru calcularea costurilor marginale).

Opțiunea 4: Modificări legislative

Această opțiune constă în modificarea conținutului directivei, și anume a drepturilor și obligațiilor prevăzute de dispozițiile acesteia. Aceasta constă în: i) extinderea domeniului de aplicare a directivei la sectoarele excluse la momentul actual (instituțiile de cultură, învățământ și cercetare, precum și radiodifuzorii publici); ii) stabilirea unei norme de taxare pe baza costurilor marginale, posibil cu anumite excepții; iii) modificarea principiului general de facilitare a accesului la documentele reutilizabile; iv) impunerea unei cerințe de publicare a datelor în formate care pot fi interpretate electronic; v) impunerea unei cerințe de numire a unui organism de reglementare independent și de furnizare a unui mecanism efectiv și eficient de recurs; vi) răsturnarea sarcinii probei în ceea ce privește respectarea cerințelor de taxare; vii) impunerea unei cerințe de definire a domeniului de aplicare a „îndatoririi publice”, exclusiv pe căi legislative.

Opțiunea 5: Soluția integrată

Această opțiune ar combina modificările de fond ale cadrului privind reutilizarea (opțiunea 4) cu orientările suplimentare privind principiile care urmează să fie aplicate de autoritățile naționale în momentul implementării acesteia la nivel național (opțiunea 3).

Rezultatul evaluării impactului

În cadrul evaluării impactului s-a evaluat în ce măsură produsele și serviciile bazate pe ISP ar putea oferi avantaje economice și sociale tuturor consumatorilor în raport cu costurile economice și sociale care rezultă din posibilele pierderi de venituri cauzate de punerea la dispoziție a datelor publice pentru a fi reutilizate gratuit sau la costuri foarte mici. S-a acordat o atenție deosebită faptului că orice politică în domeniu trebuie să asigure condiții de concurență echitabile între organismele publice hibride angajate în reutilizarea în scopuri comerciale a datelor produse sau colectate cu fonduri publice și competitorii privați ai acestora și că nu se impune o sarcină disproporționată asupra sectorului public care poate pune în pericol producția, investițiile și inovarea în materie de ISP.

În conformitate cu evaluarea în cauză, nicio modificare a cadrului juridic actual (opțiunea 1) nu va spori riscul unor abordări divergente la nivel național care ocazionează o incertitudine în materie de reglementare și denaturează condițiile de concurență pe piața internă.

Abrogarea directivei (opțiunea 2) ar elimina rețeaua de siguranță furnizată la nivelul Uniunii de norme minime privind reutilizarea ISP. Autorizarea statelor membre să acționeze liber în domeniul care a intrat anterior sub incidența normelor armonizate ale Uniunii ar ocasiona o incertitudine juridică sporită și abordări naționale divergente în detrimentul concurenței și al pieței interne a reutilizării ISP. De asemenea, abrogarea directivei ar fi în totalitate neconformă cu inițiativele conexe privind accesibilitatea datelor și reutilizarea urmărite la nivel național și european.

Adoptarea măsurilor fără caracter obligatoriu (opțiunea 3) va facilita doar aplicarea normelor Directivei ISP referitoare la acordarea licențelor și la taxare, însă va spori riscul unor abordări divergente la nivel național, ocasionând o incertitudine în materie de reglementare și denaturând condițiile de concurență pe piața internă.

Modificarea dispozițiilor actuale ale directivei (opțiunea 4) va contribui la stabilirea unui cadru de reglementare favorabil reutilizării. Acesta va extinde domeniul de aplicare a directivei prin includerea materialului cultural, va institui un drept executoriu al Uniunii de reutilizare a ISP, va duce la scăderea prețurilor aferente reutilizării ISP, va spori eficacitatea mecanismului de recurs pentru punerea în aplicare a dreptului de reutilizare și va crea condiții de concurență mai echitabile pentru organismele publice care concurează cu reutilizatorii privați. Cu toate acestea, această opțiune prezintă riscul unor divergențe — și incertitudine juridică — în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor individuale, în special în legătură cu calcularea costurilor și condițiile de acordare a licențelor.

Combinarea modificărilor legislative cu măsurile fără caracter obligatoriu (opțiunea 5) combină avantajele opțiunilor 3 și 4. Prin urmare, aceasta ar asigura convergența abordărilor naționale de reglementare favorabile reutilizării pe piața internă, sporind, prin urmare, certitudinea juridică, promovând stimulentele și eliminând obstacolele din calea reutilizării ISP. Analiza efectuată în cadrul evaluării impactului indică faptul că această opțiune oferă cel mai bun echilibru între promovarea reutilizării ISP, armonizare și certitudinea juridică în perspectiva circumstanțelor naționale.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Temeiul juridic

Directiva ISP a fost adoptată în temeiul articolului 114 din TFUE (articolul 95 TCE), întrucât obiectul acestuia viza funcționarea corespunzătoare a pieței interne și libera circulație a serviciilor. Prin urmare, orice modificări ale directivei trebuie să aibă același temei juridic.

3.2. Subsidiaritate și proporționalitate

Directiva ISP a fost adoptată în temeiul articolului 114 din TFUE (fostul articol 95 din Tratatul CE). Obiectivul general al prezentei reexaminări constă în eliminarea diferențelor persistente și emergente dintre statele membre în ceea ce privește exploatarea informațiilor din sectorul public, care împiedică realizarea potențialului economic deplin al acestei resurse. Obiectivele specifice vizează facilitarea creării, la nivelul întregii Uniuni de produse și servicii bazate pe ISP, asigurarea utilizării transfrontaliere efective a ISP pentru produsele și serviciile cu valoare adăugată, limitarea denaturărilor concurenței pe piața Uniunii și prevenirea accentuării disparităților dintre statele membre în ceea ce privește abordarea reutilizării ISP.

Conținutul propunerii corespunde obiectivelor în cauză.

Importanța economică a datelor deschise, în special a datelor puse la dispoziție de administrațiile publice ca bază pentru noile servicii și produse informaționale este în prezent recunoscută la o scară mai largă decât în 2002, când Comisia a elaborat propunerea de directivă. În timp ce normele-cadru de bază privind reutilizarea informațiilor din sectorul public au fost armonizate la nivelul Uniunii, anumite probleme persistă, în timp ce altele noi apar.

În consecință, părțile interesate consideră cadrul juridic actual ca nemaifiind capabil să asigure condițiile care pot maximiza potențialele beneficii ale resurselor de date publice în Europa. Odată cu dezvoltarea activităților bazate pe ISP, anumite norme de fond actuale împiedică dezvoltarea activităților bazate pe reutilizarea ISP și conduc la o piață internă fragmentată.

Sistemul actual de taxare, bazat pe recuperarea costurilor, în conformitate cu normele directivei, este considerat ca fiind neadecvat pentru stimularea activităților bazate pe reutilizarea datelor publice. Numai armonizarea la nivelul Uniunii poate asigura coerența normei implicite de taxare și a excepțiilor pe teritoriul Uniunii, cu scopul de a stimula activitățile privind reutilizarea.

Mai mult, în anumite state membre, organismele publice sunt libere să autorizeze reutilizarea informațiilor¹⁷. În consecință, *„există o lipsă evidentă de armonizare între statele membre cu privire la reutilizarea datelor din sectorul public, care se poate aplica, de asemenea, datelor (din sectorul public) privind traficul”*¹⁸. Sunt necesare acțiuni la nivelul Uniunii pentru a se garanta, de exemplu, faptul că reutilizarea este permisă pentru datele fundamentale din sectorul public în toate statele membre și că organismele publice individuale active din punct de vedere comercial nu împiedică dezvoltarea de produse și servicii inovatoare.

De asemenea, dificultățile privind obținerea recursului efectiv în anumite state membre în cazul încălcării normelor privind reutilizarea ISP împiedică reutilizatorii să se angajeze în proiecte ambițioase privind reutilizarea informațiilor pe teritoriul Uniunii.

Armonizarea ulterioară a principiului de bază, a sistemului de taxare, a domeniului de aplicare și a mecanismelor de punere în aplicare, necesară pentru atenuarea fragmentării pieței interne și pentru stimularea produselor și serviciilor transfrontaliere bazate pe ISP nu poate fi atinsă doar la nivelul statelor membre.

În ceea ce privește domeniul de aplicare a directivei, obiectivul reexaminării nu vizează reglementarea, directă sau indirectă, a dreptului de acces la documentele publice, care rămâne competența unică și exclusivă a statelor membre. Dispozițiile revizuite se aplică reutilizării documentelor în cazul în care acestea sunt în general accesibile, inclusiv în temeiul normelor naționale în materie de acces.

¹⁷ „UK Re-use of Public Sector Information Regulations 2005” („Reglementări privind reutilizarea informațiilor din sectorul public al Regatului Unit, 2005”), „Un organism din sectorul public poate autoriza reutilizarea” [norma 7(1)].

¹⁸ „Study on guaranteed access to traffic and travel data and free provision of universal traffic information” („Studiu privind garantarea accesului la datele privind traficul și călătoriile și furnizarea gratuită de informații universale privind traficul”), Lyon, 11 octombrie 2010.

De asemenea, obiectivul reexaminării directivei nu vizează reglementarea prelucrării datelor cu caracter personal de către organisme din sectorul public sau statutul drepturilor de proprietate intelectuală, care nu sunt afectate dincolo de ceea ce este necesar în temeiul normelor actuale ale directivei.

În lipsa unei acțiuni orientate la nivelul Uniunii, activitățile de reglementare la nivel național, care au fost deja demarate într-o serie de state membre, pot exacerba diferențele semnificative deja existente. În lipsa unei armonizări suplimentare, dispozițiile naționale actuale vor perturba funcționarea pieței interne. În schimb, acțiunea la nivelul Uniunii se limitează la a elimina sau a preveni obstacolele identificate.

2011/0430 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2003/98/CE privind reutilizarea informațiilor din sectorul public

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²⁰,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public²¹ stabilește un număr minim de norme care guvernează reutilizarea, precum și modurile practice privind facilitarea reutilizării documentelor existente deținute de organisme din sectorul public ale statelor membre.
- (2) Politicile de deschidere a datelor care încurajează punerea la dispoziție pe scară largă și reutilizarea informațiilor din sectorul public în scopuri private sau comerciale, cu constrângeri juridice, tehnice sau financiare minime sau inexistente, pot juca un rol important în demararea dezvoltării de noi servicii bazate pe mijloace inovatoare de combinare și utilizare a acestor informații. Cu toate acestea, acest lucru necesită condiții de concurență echitabile la nivelul Uniunii în ceea ce privește autorizarea sau interzicerea reutilizării documentelor, obiectiv care nu poate fi atins dacă este lăsat la discreția diferitelor norme și practici ale statelor membre sau ale organismelor publice în cauză.

¹⁹ JO C , , p. .

²⁰ JO C , , p. .

²¹ JO L 345, 31.12.2003, p. 90.

- (3) Permisele de a reutiliza documentele deținute de un organism din sectorul public adaugă valoare pentru reutilizatori, pentru utilizatorii finali și pentru societate în general și, în numeroase cazuri, pentru organismul public propriu-zis, prin furnizarea de feedback din partea reutilizatorilor și a utilizatorilor finali, care permite deținătorului să îmbunătățească calitatea informațiilor colectate.
- (4) După adoptarea primului set de norme privind reutilizarea informațiilor din sectorul public în 2003, cantitatea de date, inclusiv de date din sectoarele publice, a crescut semnificativ la nivel mondial, fiind generate și colectate noi tipuri de date. Asistăm în paralel la o revoluție continuă a tehnologiilor de analiză, exploatare și prelucrare a datelor. Progresul tehnologic rapid permite crearea de noi servicii și aplicații pe baza utilizării, cumulării sau combinării datelor. Normele adoptate în 2003 nu mai țin pasul cu aceste schimbări rapide și, prin urmare, există riscul pierderii oportunităților economice și sociale oferite de reutilizarea datelor publice.
- (5) În același timp, statele membre au stabilit politici de reutilizare în temeiul Directivei 2003/98/CE, iar unele dintre acestea au adoptat abordări ambițioase în materie de deschidere a datelor pentru a le permite cetățenilor și întreprinderilor să reutilizeze datele accesibile din sectorul public în condiții mai favorabile decât nivelul de bază prevăzut de directiva în cauză. De asemenea, pentru a împiedica transformarea diverselor norme din diferite state membre în obstacole pentru oferta transfrontalieră de produse și servicii și pentru a permite reutilizarea seturilor de date publice comparabile în cazul aplicațiilor paneuropene bazate pe acestea, este necesară o armonizare minimă cu privire la datele publice care pot fi reutilizate pe piața internă de informații, coerentă cu sistemul relevant privind accesul la informațiile respective.
- (6) Directiva 2003/98/CE nu include obligația de a permite reutilizarea documentelor. Decizia de a permite sau nu reutilizarea acestora aparține statelor membre sau organismului din sectorul public în cauză. În același timp, directiva are la bază normele naționale privind accesul la documente. Anumite state membre au legat în mod expres dreptul de reutilizare de dreptul de acces, pentru ca toate documentele care sunt în general accesibile să poată fi reutilizate. În alte state membre, legătura dintre cele două seturi de norme este mai puțin evidentă, iar acest fapt constituie o sursă de incertitudine juridică.
- (7) Prin urmare, Directiva 2003/98/CE trebuie să prevadă o obligație clară din partea statelor membre de a lua măsuri pentru ca toate documentele accesibile pe scară largă să fie reutilizabile. Deoarece constituie o limitare a drepturilor de proprietate intelectuală deținute de autorii documentelor, domeniul de aplicare a unei astfel de legături între dreptul de acces și dreptul de utilizare nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivele urmărite de introducerea sa. În acest sens, ținând seama de legislația Uniunii și de obligațiile internaționale ale statelor membre, în special în temeiul Convenției de la Berna pentru protejarea lucrărilor literare și artistice și al Acordului privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală (acordul TRIPS), documentele asupra cărora o serie de părți terțe dețin drepturi de proprietate intelectuală trebuie excluse din domeniul de aplicare a Directivei 2003/98/CE. În cazul în care o parte terță a fost proprietarul inițial al unui document deținut de bibliotecă (inclusiv de bibliotecile universitare), de muzee și de arhive și dacă acesta mai este încă protejat de drepturi de proprietate intelectuală, respectivul document trebuie să fie considerat, în sensul prezentei directive, ca fiind un document asupra căruia părțile terțe dețin drepturi de proprietate intelectuală.

- (8) Aplicarea Directivei 2003/98/CE trebuie să se facă fără a aduce atingere drepturilor de care beneficiază angajații organismelor din sectorul public, conform normelor naționale.
- (9) Mai mult, atunci când un document este pus la dispoziție în vederea reutilizării, organismul din sectorul public își păstrează dreptul de a exploata documentul respectiv.
- (10) Domeniul de aplicare a directivei se extinde la biblioteci (inclusiv la bibliotecile universitare), la muzee și arhive. Directiva nu se aplică altor instituții de cultură, precum operele, baleturile sau teatrele, și nici arhivelor care aparțin acestor instituții.
- (11) Pentru a facilita reutilizarea, organismele din sectorul public trebuie să pună la dispoziție documentele în formate prelucrabile automat și să le prezinte, însoțite de metadate, acolo unde este posibil și adecvat, într-un format care să asigure interoperabilitatea, de exemplu prin prelucrarea lor în conformitate cu principiile de guvernare a cerințelor în materie de compatibilitate și de capacitate de utilizare aplicabile informațiilor geografice în cadrul Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (INSPIRE)²².
- (12) În cazul în care se percep taxe pentru reutilizarea documentelor, acestea trebuie, în principiu, să se limiteze la costurile marginale suportate în legătură cu reproducerea și diseminarea documentelor, cu excepția cazurilor justificate în mod excepțional, în conformitate cu criterii obiective, transparente și verificabile. Trebuie să se țină seama de necesitatea de a nu împiedica funcționarea obișnuită a organismelor din sectorul public, care acoperă o parte semnificativă a costurilor operaționale pentru îndeplinirea îndatoririlor lor publice din fondurile generate de exploatarea drepturilor lor de proprietate intelectuală. Organismul din sectorul public care percepe taxe pentru reutilizarea documentelor trebuie să demonstreze că taxele respective sunt orientate către costuri și că respectă limitele relevante.
- (13) În ceea ce privește orice reutilizare a documentului, organismele din sectorul public îi pot impune utilizatorului, sub rezerva fezabilității, o serie de condiții precum recunoașterea sursei. Orice licențe de reutilizare a informațiilor din sectorul public trebuie să impună, în orice caz, cât mai puține restricții cu putință în materie de reutilizare. Licențele deschise disponibile online, care oferă mai multe drepturi de reutilizare fără limitări tehnologice, financiare sau geografice și care se bazează pe formatele de date deschise pot juca, la rândul lor, un rol important în acest sens. Prin urmare, statele membre trebuie să încurajeze utilizarea licențelor guvernamentale deschise.
- (14) Implementarea corespunzătoare a unora dintre caracteristicile prezentei directive, cum ar fi mijloacele de recurs, conformitatea cu principiile de taxare și obligațiile de raportare, necesită supravegherea autorităților independente competente în privința reutilizării informațiilor din sectorul public. Pentru a asigura coerența dintre abordări la nivelul Uniunii, trebuie să se încurajeze cooperarea între autoritățile independente,

²² JO L 108, 25.4.2007, p. 1.

în special prin schimbul de informații privind cele mai bune practici și politicile privind reutilizarea datelor.

- (15) Având în vedere că obiectivul prezentei directive, și anume de a facilita crearea de produse și servicii informaționale la nivelul întregii Uniuni pe baza documentelor din sectorul public, de a asigura utilizarea transfrontalieră efectivă a documentelor din sectorul public de către întreprinderile private pentru produsele și serviciile informaționale cu valoare adăugată și de a limita denaturările în materie de concurență pe piața Uniunii, nu poate fi atins în mod satisfăcător de statele membre și că, dat fiind obiectivul paneuropean intrinsec al acțiunii propuse, acesta poate fi îndeplinit, prin urmare, cu o mai mare eficiență la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În conformitate cu principiile proporționalității, prevăzute la articolul în cauză, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestor obiective.
- (16) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv dreptul la proprietate (articolul 17). Nicio dispoziție din prezenta directivă nu trebuie să facă obiectul unei interpretări sau implementări neconforme cu Convenția europeană a drepturilor omului.
- (17) Este necesar ca statele membre (vezi considerentul 19) să informeze Comisia în legătură cu amploarea reutilizării informațiilor din sectorul public, cu condițiile în care este aceasta posibilă, precum și în legătură cu activitatea autorității independente. Pentru a asigura coerența dintre abordări la nivelul Uniunii, trebuie să se încurajeze cooperarea între autoritățile independente, în special prin schimbul de informații privind cele mai bune practici și politicile privind reutilizarea datelor.
- (18) După consultarea cu părțile interesate, Comisia trebuie să asiste statele membre în implementarea directivei într-o manieră coerentă, prin furnizarea de orientări, în special cu privire la taxare și la calcularea costurilor, la condițiile recomandate de acordare a licențelor și la formate.
- (19) Conform declarației politice comune a statelor membre și a Comisiei privind documentele justificative din [data], statele membre s-au angajat să însoțească notificarea măsurilor lor de transpunere, în cazuri justificate, cu o serie de documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile omoloage ale instrumentelor naționale de transpunere. În privința prezentei directive, legislatorul este de părere că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (20) Prin urmare, Directiva 2003/98/CE trebuie modificată în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1
Modificări ale Directivei 2003/98/CE

Directiva 2003/98/CE se modifică după cum urmează:

- 1. Modificări ale articolului 1: (Obiectul și domeniul de aplicare):

- (1) La alineatul (2), litera (a) se înlocuiește după cum urmează:

„(a) documentelor a căror punere la dispoziție constituie o activitate care nu se încadrează în sfera îndatoririi publice a organismelor în cauză din sectorul public, îndatorirea publică fiind definită în conformitate cu legea sau prin alte norme obligatorii din statul membru în cauză;”

- (2) La alineatul (2), litera (e) se înlocuiește după cum urmează:

„(e) documentelor deținute de instituții de învățământ și cercetare precum unitățile de cercetare, inclusiv, după caz, organizații constituite pentru transferul rezultatelor cercetării, școli și universități (cu excepția bibliotecilor universitare în ceea ce privește alte documente decât documentele de cercetare protejate de drepturile de proprietate intelectuală ale terților) și;”

- (3) La alineatul (2), litera (f) se înlocuiește după cum urmează:

„(f) documentelor deținute de instituții de cultură, altele decât muzeele, bibliotecile și arhivele;”

- (4) La alineatul (4), „comunitară” se înlocuiește cu „Uniunii”.

- (5) La sfârșitul alineatului (5), se adaugă următorul text:

„Dispozițiile prezentei directive nu aduc atingere drepturilor economice sau morale de care beneficiază angajații organismelor din sectorul public, conform normelor naționale.”

2. La articolul 2 (Definiții), se adaugă următorul alineat:

„6. «prelucrabil automat» înseamnă că documentele digitale sunt suficient de structurate pentru ca aplicațiile software să poată identifica declarațiile individuale fiabile de fapt și structura internă a acestora.”

3. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Principiu general

- (1) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (2), statele membre se asigură că documentele menționate la articolul 1 sunt reutilizabile în scopuri comerciale sau necomerciale în conformitate cu condițiile stabilite în capitolele III și IV.
- (2) În cazul documentelor asupra cărora bibliotecile (inclusiv bibliotecile universitare), muzeele și arhivele dețin drepturi de proprietate intelectuală, statele membre se asigură că, dacă reutilizarea documentelor este permisă, aceste documente sunt reutilizabile în scopuri comerciale sau necomerciale în conformitate cu condițiile stabilite în capitolele III și IV.

4. Modificări ale articolului 4 (Cerințe privind prelucrarea cererilor de reutilizare):

- (1) La sfârșitul alineatului (3), se adaugă următoarea teză:

„Cu toate acestea, nu este necesar ca bibliotecile (inclusiv bibliotecile universitare), muzeele și arhivele să includă o astfel de trimitere.”

- (2) La sfârșitul alineatului (4), se adaugă următorul text:

„Printre căile de atac se numără posibilitatea reexaminării de către o autoritate independentă investită cu puteri de reglementare specifice cu privire la reutilizarea informațiilor din sectorul public și ale cărei decizii sunt obligatorii pentru organismul din sectorul public în cauză.”

5. Modificări ale articolului 5 (Formate disponibile):

- (1) La alineatul (1), cuvintele „prin mijloace electronice” se înlocuiesc cu cuvintele „în formate care pot fi prelucrabile automat și împreună cu metadatele lor” .

6. Modificări ale articolului 6 (Principii de taxare):

- (1) La începutul articolului se inserează următoarele alineate:

„1. În cazul în care se percep taxe pentru reutilizarea documentelor, suma totală percepută de organisme din sectorul public se limitează la costurile marginale suportate în legătură cu reproducerea și diseminarea.”

„2. În cazuri excepționale, în special dacă organismele din sectorul public acoperă o parte semnificativă a costurilor operaționale referitoare la îndeplinirea îndatoririlor lor publice din fondurile generate de exploatarea drepturilor lor de proprietate intelectuală, organismelor din sectorul public li se poate acorda permisiunea să perceapă, pentru reutilizarea documentelor, taxe superioare costurilor marginale, conform unor criterii obiective, transparente și verificabile, cu condiția ca acest lucru să fie în interesul public și sub rezerva aprobării din partea autorității independente menționate la articolul 4 alineatul (4), și fără a aduce atingere alineatelor (3) și (4) din prezentul articol.”

„3. Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), bibliotecile (inclusiv bibliotecile universitare), muzeele și arhivele pot percepe taxe superioare costurilor marginale în legătură cu reutilizarea documentelor pe care le dețin.”

- (2) Textul articolului 6 devine alineatul (4).

- (3) Se adaugă un nou alineat (5):

„Organismului din sectorul public care percepe taxe de reutilizare îi revine responsabilitatea de a dovedi că taxele sunt conforme cu dispozițiile prezentului articol.”

7. La articolul 7 (Transparența), după cuvintele „calcularea taxelor”, se inserează cuvintele „superioare costurilor marginale”.

8. Modificări ale articolului 8:

- (1) Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„Organismele din sectorul public pot acorda permisiunea reutilizării necondiționate sau pot impune o serie de condiții, cum ar fi indicarea sursei, dacă este cazul prin intermediul unei licențe. Condițiile respective nu trebuie să limiteze în mod inutil posibilitățile de reutilizare și nu trebuie utilizate pentru restricționarea concurenței.”

9. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Măsuri practice

Statele membre asigură luarea unor măsuri practice care să faciliteze căutarea în mai multe limbi a documentelor disponibile pentru reutilizare, cum ar fi listele de resurse ale principalelor documente împreună cu metadatele relevante, accesibile de preferință online și în formate prelucrabile automat, și situri portal cu legături spre listele de resurse descentralizate.”

10. La articolul 11 (Interzicerea acordurilor de exclusivitate), se adaugă următorul text după sfârșitul alineatului (3):

„Cu toate acestea, acordurile care implică instituții de cultură și biblioteci universitare se denunță la sfârșitul contractului sau, în orice caz, nu mai târziu de 31 decembrie 20XX [în termen de 6 ani de la intrarea în vigoare a directivei].”

11. Articolul 12 (Transpunere) se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care acestea le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.”

12. La articolul 13 (Revizuire), data de 1 iulie 2008 se înlocuiește cu [în termen de 3 ani de la data transunerii] și se adaugă următorul alineat:

„Statele membre înaintează Comisiei un raport anual privind amploarea reutilizării informațiilor din sectorul public, condițiile în care este aceasta posibilă și activitatea autorității independente menționate la articolul 4 alineatul (4).”

Articolul 2

- (1) Statele membre adoptă și publică în termen de cel mult 18 luni actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor respective, precum și un tabel de corespondență între actele în cauză și prezenta directivă.

- (2) Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

Președintele

Președintele